

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету з питань сім'ї, молодіжної політики,

спорту та туризму

11 квітня 2017 року

Веде засідання Голова Комітету ПАЛАТНИЙ А.Л.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні присутні, розпочинаємо засідання нашого комітету. Список запрошених на засідання комітету 11 квітня 2017 року.

Народний депутат України Хлань Сергій Володимирович;

Співаковський Олександр Володимирович – народний депутат України;

Дяченко Андрій Андрійович – каховський міський голова;

Ситник Олена Миколаївна – суддя Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних кримінальних справ;

Вербицький Олександр Сергійович. Є, да Вербицький, тут? Заступник директора Юридичного департаменту, начальник відділу організаційної роботи щодо представництва в судових та інших органах державної влади Міністерства соціальної політики України;

Гончар Михайло Васильович – начальник відділу освіти Каховської міської ради, лауреат Премії Верховної Ради України за внесок молоді у розвиток парламентаризму, місцевого самоврядування.

Козлов Кирил Вікторович – заступник начальника Управління організації роботи та методичного забезпечення Головного слідчого управління Національної поліції України;

Короленко Віктор Вікторович – завідувач відділу представництва інтересів Президента України у судах;

Чорна Олена Володимирівна – керівник Управління з питань дотримання прав дитини, недискримінації та гендерної рівності Уповноваженого Верховної Ради України;

Григоренко Оксана Василівна – керівник Управління з питань дотримання економічних прав Департаменту з питань дотримання соціально-економічних та гуманітарних прав Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;

Гаро Ганна Олександрівна – голова Комітету сімейного права громадської організації "Асоціація адвокатів України";

Простибоженко Олег Сергійович – член Ради Комітету сімейного права "Асоціації адвокатів України".

Колеги, ми переходимо до першого пункту порядку денного. Пропонується розглянути питання щодо доцільності внесення змін до Постанови Верховної Ради України (№1806-VIII від 22.12.2016 року), "Про присудження у 2016 році Премії Верховної Ради України за внесок молоді у розвиток парламентаризму та місцевого самоврядування".

Шановні колеги, одним з лауреатів Премії Верховної Ради України за внесок молоді у розвиток парламентаризму та місцевого самоврядування в 2016 році є начальник відділу освіти Каховської міської ради Херсонської області Гончар Михайло Васильович.

Хочу проінформувати, що після того, як постанова була прийнята Верховною Радою України до комітету стали надходити від депутатів місцевого та обласного рівня листи щодо порушення законодавства Гончаром Михайлом Васильовичем.

Для перевірки фактів наш комітет звернувся до Національної поліції України, яка листом від 6 березня 2017 року надала інформацію щодо наявних кримінальних проваджень та результатів досудового розслідування в них. Цей лист у кожного з вас є. Я думаю, що ви вже всі ознайомились з цим листом. Так?

Перед тим як заслухати всіх запрошених до цього питання хочу поінформувати, що ми маємо прийняти рішення нашого комітету або ми

вносимо відповідні зміни до постанови, або постанову залишаємо таку як вона є.

Хочу ще проінформувати народних депутатів, членів нашого комітету, громадськість, що ця постанова вноситься кожного року. І, на жаль, кількість депутатів, коли ми її приймаємо дуже маленька, складна, тому що постанови, як завжди, голосують у середу чи п'ятницю, коли народних депутатів взагалі немає. І ми з такими великими потугами прийняли, якщо я не помиляюсь, з третього чи четвертого разу голосування за цю постанову. І все ж таки там дуже багато є... В нашому комітеті всі фракції представлені. І тому ми все ж таки прийняли цю постанову не тому, що були якісь суперечки стосовно кандидатів, а тому, що не досить недостатньо було голосів із-за такої, я скажу, "дисципліни" в лапках, яка сьогодні є під куполом у залі Верховної Ради.

Тому сьогодні, на мій погляд – на мій погляд! – я думаю, що повинні бути такі серйозні підстави для того, щоб ми вносили зміни до цієї постанови. Тому що – я скажу, як є – що якщо ми будемо... це буде нова постанова, яку ми будемо проголосовувати, яку ми будемо вносити у порядок денний, як завжди, не буде доходити до неї черга. Но вона дійде, але ж вона буде проголосована, я думаю, що ще не раніше, чим через півроку. Це оптимістичний такий сценарій. І там є не тільки Михайло Гончар, а є достатньо там багато інших представників, які теж повинні будуть переголосовуватись. Це я до відома ставлю.

Запрошую до слова лауреата премії Верховної Ради України за внесок молоді у розвиток парламентаризму та місцеве самоврядування начальника відділу освіти Каховської міської РДА Гончара Михайла Васильовича. Будь ласка. Можна сидячи, але ж включіть мікрофон, у нас ведеться стенограма.

ГОНЧАР М.В. Дякую, Артуре Леонідовичу!

Шановні члени комітету, я перш за все хочу вам подякувати за те, що з багатьох кандидатів на премію моя кандидатура була відібрана в рамках десяти осіб і внесена на розгляд Верховної Ради. І це якраз підкреслює те, що ту роботу, яку ми проводили з моїми колегами протягом 2006-2009 року щодо створення в нашій Херсонській області, коли я ще був просто громадський активіст, створення в нашій Херсонській області дієвої обласної комплексної програми розвитку молодіжної політики "Молодь Херсонщини" 2008-2012 року, якраз воно знайшло своє розуміння і схвальну оцінку з вашої сторони.

Я спеціально взяв всі матеріали, які... тої роботи грандіозної, яку ми робили з нашими колегами протягом 4 років, розроблюючи не фіктивну програму для чиновників, а саме: дієву програму, яка б дала можливість кожній молодій людині в Херсонській області за її бажанням скористатися тими благами матеріальними, суспільними, громадськими, для того щоб кожна молода людина мала можливість розвиватися, а влада, зі своєї сторони, як би могла це забезпечити. От така програма нами була розроблена - на жаль, один-єдиний екземпляр залишився, - в якій взяли участь, в розробці її взяли участь вчені, державні службовці, науковці. І я вважаю, що це такий, серйозний, ґрунтовний науковий продукт, який дав нам можливість подивитися зверху вниз, дійти до кожної сільської ради, подивитися, які матеріальні ресурси є в сільській раді, скільки взагалі молодих людей проживає в цих сільських радах, і зробити детальний аналіз, яка реальна молодіжна політика є в кожній територіальній громаді нашої області.

Про те, що ця програма, ну, так скажемо, не знаходила підтримки серед обласної державної адміністрації, свідчать ці публікації в пресі, де і губернатор висказував свою позицію, Сіленков тоді був, і голова обласної ради Демьохін, і інші активісти, кому буде це цікаво, щодо цієї програми. Ця програма три рази виносилась на розгляд обласної ради – і кожен раз переносилась, тому що із гарної ідеї створити програму гарну вона переросла

в політичне, як би розгляд її переріс в політичне протистояння. І ось як би ми добилися цього в 2009 році. Програма була прийнята, і вона до 2015 року працювала. На жаль, нової програми вже немає. Але це якраз говорить про ту серйозну, грандіозну роботу, яку ми робили, і чого ми досягли. Це перше. А щодо тієї ситуації, яку ми сьогодні розглядаємо щодо скарг деяких моїх політичних опонентів на те, чи доцільно було мені вручати цю премію, чи недоцільно. Я хочу сказати, що в даному випадку я мало знаю... мало знаю начальників відділів і управлінь освіти, у яких немає проблем з правоохоронними органам. По одній простій причині: там, де є гроші, там завжди є проблеми. І якраз те, на що, до чого апелюють мої опоненти, що є якісь там карні справи на мене, на моїх працівників відділу освіти, але ж жодного рішення суду з цього приводу немає. І частина тих ЄРДРів, які... про які йдеться мова в листі того ж Філіпчука, частина уже закрита, частина розглядається, там, експертами. Це нормальна практика в сьогоднішній день, коли в нас, на жаль, більше правоохоронних органів, чим вчителів. Тому якби кожен... тому в даному випадку якби на сьогоднішній день щодо особисто мене розглядається одна кримінальна справа, а це... але це ніяк не пов'язано з моєю роботою як активіста громадського руху, як людини, яка зробила, скажімо, один з внесків в розвиток молодіжної політики. Тобто, да, якби я хочу наголосити, що неможливо об'єднати ці всі, дві події – діяльність як громадського активіста і сучасна моя робота, професійна діяльність як начальника відділу освіти. Тим паче Конституція України гарантує презумпцію невинуватості і поки моя вина не буде доведена, то в даному випадку, ну, в деякому випадку навіть неетично. А те, що у нас сьогодні, на жаль, в нашому місті існує протистояння між міським головою, депутатським корпусом, ну, це нормальна ситуація, коли є ті, хто... ті, хто підтримує позицію, і ті, хто його не підтримує, і в тому числі його команди. Тому якби це політичне протистояння, якщо ви подивитесь матеріали, вони в основному всі підписані однією людиною, це депутат обласної ради Філіпчук

Павло Ігоревич, ну, це мій давній опонент, ну, от він вважає, що всі методи хороші в боротьбі. Тому, якби в даному випадку я прошу членів комітету з розумінням віднестись до цього, з розумінням поставитись, що в даному випадку моя професійна діяльність і моя діяльність як активіста молодіжного руху тут не може переплітатися.

Тому що в даному випадку ви розглядали те подання від Національного студентського союзу і там саме говорилось про мою діяльність як молодіжного активіста. Ну, я начебто сказав все. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Михайло Васильович, я дуже прошу, ми почули, ми почули. Я дуже прошу, всі, я думаю, народні депутати хотіли б висказатись з цього приводу. Я би хотів, щоб ми всі і не тільки народні депутати. Тому я хотів би, щоб ми притримувались регламенту 5 хвилин.

Я дуже прошу, народний депутат Хлань Сергій Володимирович.

ХЛАНЬ С.В. Дякую, шановний головуючий! Дякую! Доброго дня, народні депутати, присутні, запрошені! Сьогодні ми розглядаємо справу щодо присудження Премії Верховної Ради Михайлу Гончару в тому числі.

Ви знаєте, Михайло Гончар почав свою діяльність як громадський активіст. І саме тоді він розробляв програму Молодіжного центру регіонального розвитку, яка в подальшому знайшла своє підтвердження в програмі обласної ради.

І я хочу вам зачитати те, що було зроблено саме Михайлом Гончаром. За його ініціативи було вперше прийнято "Реалізацію державної молодіжної політики в Херсонській області: зміни заради майбутнього".

Друге. Опрацювання та сприяння реалізації молодіжної публічної політики на Херсонщині.

Третє. Розвиток соціального партнерства в інтересах молоді в обраних громадах Херсонської області. В 2011 році він приймав активну участь в розробці обласної цільової програми розвитку професійно-технічної освіти.

Перебуваючи на посаді начальника відділу освіти Каховської міської ради він спрямував свою діяльність на активізацію роботи міського парламенту старшокласників. Що дало можливість залучити більше активної молоді до вирішення проблем в житті громади, організації власного дозвілля, проведення козацьких таборуваль, залучити молодь до процесу управлінських рішень, щорічна літня практика старшокласників у відділах виконавчого комітету міської ради.

Було зроблено за допомоги Михайла Гончара саме за грантові кошти, було побудовано спортивний майданчик на території Каховської школи номер 3, будівництво дитячого майданчика в 2016 році в місті Каховка, створення мультимедійного класу з вивчення фізико-математичних та природних дисциплін в каховській школі. Саме зараз відбувається, впроваджується проект обміну учнівськими делегаціями між містами-побратимами: Каховки та Трускавця, - що сприяє єдності молоді західного та південного регіонів нашої України.

Саме за ці перелічені справи, які робив Михайл Гончар на цій посаді, він отримав не тільки останню Премію Верховної Ради, а отримав почесні грамоти Міністерства України у справах молоді та спорту, Почесну грамоту херсонського міського голови, Почесну грамоту Херсонської обласної ради, Почесну грамоту Управління освіти і науки Херсонської обласної адміністрації.

Я вам хочу сказати, що Михайл Васильович є автором і співавтором семи наукових досліджень з проблем молодіжної політики, історії України, історії освіти, понад 20-ти статей у вітчизняних та закордонних наукових журналах, понад 100 статей у періодичній пресі. Я хочу сказати, що я як

народний депутат голосував за цю постанову, і вважаю, що це людина, яка знайшла відображення в цій премії.

Щодо тієї ситуації, яка відбулася і щодо звернень депутатів міської, обласної ради, то, на превеликий жаль, в кожній міській раді є певне протистояння. І, на превеликий жаль, є таке підґрунтя, коли опозиція хоче висловити недовіру меру. І саме ось це ми побачили в останньому зверненні депутата обласної ради Павла Филипчука, де він в кінці каже, що "окрім того, депутатами Каховської міської ради було прийнято рішення про висловлення недовіри міському голові Дьяченку". Це є перший шаг.

Знаєте, крім голосливних звинувачень нічого немає. Дійсно сьогодні законодавство таке, що за заявою того самого Філіпчука внесено більшість кримінальних справ ЄРДР, вони не мають під собою жодного підґрунтя. Ця людина, яка працює на дискредитацію міського голови, на дискредитацію сьогоднішнього голови освіти Каховської міської ради. І так само в тих зверненнях, які він писав, ще й було сказано, що пролобіював і кришує його народний депутат і я особисто. Та я хочу сказати, що навіть не я подавав клопотання до внесення Михайла Гончара до цієї премія. А я, зі своєю чергою, хочу зазначити, що це достойна людина і постанова проголосована правильно.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Сергій Володимирович.

Будь ласка, слово надається народному депутату України виконую чому обов'язки голови комітету – от, Співаковському Олександровичу – освіти і науки.

СПИВАКОВСЬКИЙ О.В. Дякую. Дякую.

Артур Леонідович, шановні колеги, ну, по-перше, я вперше у вас приймаю участь в комітеті. Я думаю наші споріднені комітети...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, я думаю, я думаю, що от... я думаю, що це ваша недоработка, що ви перший раз у нас приходите за два роки.

СПИВАКОВСЬКИЙ О.В. Все, домовились, плюс одна хвилинка до мого виступу. Ні, я дійсно дякую вам. І я думаю, що ми повинні більше інтегрувати роботу наших комітетів, а якщо ще й реформа пройде, то, мабуть, взагалі буде один комітет.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олександр Володимирович, я думаю, що да, я не хочу затягувати час.

СПИВАКОВСЬКИЙ О.В. Не хвилюйтесь, я 5 хвилин...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Но ви пам'ятаєте, що наші комітети, ми навіть спільне засідання проводили комітетські слухання з Лілією Михайлівною Гриневич, коли вона була головою комітету, ви пам'ятаєте, що...

СПИВАКОВСЬКИЙ О.В. А як же? Ще рік тільки пройшов. Да, так що пам'ятаю.

Тепер по суті питання. Ну, перше, по політичну складову подивимося. Каховка – це розташована за 60 кілометрів від кордону з тимчасово окупованою територією. Тому ми повинні розуміти, що боротьба за Каховку ведеться дуже велика. І, на жаль, на жаль, так склалося, і Херсон, і Каховка, і так далі – це територія, яка наближена. І дестабілізація, це той інструмент, який використовується в рамках гібридної війни. Це ми повинні розуміти.

Тому ті люди, які за часів Януковича були у відповідній політичній силі, вони сьогодні все роблять для того, щоб повернути собі владу, оце ми

повинні розуміти, так чи інакше використовуючи різні інструменти. Це перше.

Тобто, політична складова тут зрозуміла. Більше того, ви дійсно можете подивитись, хто це все подає. Перше.

По-друге. Шановні колеги! На мій погляд, Верховної Ради України і комітет, і народні депутати не є слідчими і не є суддями. Ми повинні розмежовувати ці речі. Це є дуже важливим, якщо ми хочемо побудувати сучасну Україну.

Тому, якщо є рішення суду, людина, якщо вона порушила закон, вона повинна йти в тюрму. Все. Це абсолютно повинно бути зрозуміло. Верховної Ради України, тоді ваш комітет подавав коли кандидатуру пана Михайла на цю номінацію, він дивився на те, що ця людина зробила для розвитку. Вона зробила дуже багато.

Я з Херсона, ви знаєте, я там живу з 1957 року. Я не змінював місця свого життя. Тому я дуже багато чого знаю, що там відбувається. Більше того, в свій час я взагалі там пана Михайла номінував на позицію голови департаменту відповідного там освіти і науки. Андрій Станіславович Путілов прийняв інше рішення.

Це абсолютно нормально. Бачите, хоча ми з однієї політичної сили, а ми приймаємо рішення абсолютно демократично. І це абсолютно нормально. Чи є проблеми? Абсолютно. Всюди є проблеми. Але, ми повинні їх вирішувати в рамках закону.

Тому у мене просто дуже велике прохання. Не йти за персоніфікацією цієї проблеми. Бо це може вести до відповідної дестабілізації. Якщо буде рішення суду конкретне, абсолютне, зі звинуваченням, то я думаю, що так питання повинно бути вирішено.

Депутатів я прошу прийняти, врахувати ті контексти, про які я зараз говорив. Більше того, я думаю, що ми якраз повинні показати, що ми якраз за те, щоб була стабільна ситуація в цьому районі. А ми обіцяємо ще раз

подивитись на все, що там відбувається. І врахувати ті контексти, які я вже сказав, і політичні контексти, і контексти, пов'язані з виконанням закону. Давайте розмежовувати ці речі. І, на мій погляд, це буде абсолютно нормально. Інакше, я скажу, ну, ви розумієте, більш ніж половини народних депутатів України, якщо будуть запуснені ці процеси, взагалі тоді ніхто, от жовтий цей бруд, який виливається один на одного, - це якраз те, що повинно відійти від того, що відбувається в Україні. Тоді і відповідно буде відповідний лад.

Я звертаюся до своїх колег з різних політичних сил, тому що ми бачимо, що там може відбуватись у Львові, що відбувається сьогодні на Житомирщині, що відбувається з бурштином, що відбувається... І так далі, і так далі. Але люди в Україні такі, які вони є. І ми повинні пройти через цю хворобу разом з вами і приймати достойні рішення, не коментувати закони, а їх виконувати. Тому хай суд вирішує питання по порушеннях відповідних, а ваш комітет і наша Верховна Рада буде вирішувати і оцінювати роботу pana Михайла з точки зору того, чи дійсно він зробив вклад в розвиток парламентаризму. Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Олександр Володимирович..

Слово надається каховському міському голові Дяченку Андрію Андрійовичу. Будь ласка.

ДЯЧЕНКО А.А. Шановний Артур Леонідович, шановні депутати, шановні присутні, дякую вам за запрошення. Все, що вище сказано, ну, я хочу додати, ну, кроме его научных и грантовых работ, хочу отметить, это довольно очень эффективный и хозяйственный менеджер в городе Каховка. При нем... он лоббирует интересы всех дошкольных, школьных заведений. Заменены окна, ставятся совместно со спонсорами спортивные площадки. Все остальное от заявителя Филипчука – это исключительно политическая

борьба. И чтобы не было спекуляций, в начале этого года мы ввели одно из самых низких пороговых закупок в ProZorro – это от 50 тысяч товары и от 100 тысяч услуг, чтобы не было никаких спекуляций. И то, на сегодняшний момент то, что мы внедрились, у наших оппонентов всегда "а где печать?", "а три еще какие-то там счета покажите". Им вечно чего-то не хватает.

Я прошу вас поддержать Михаила Гончара, он достойный этой премии. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Запрошую до слова заступника начальника управління організації роботи та медичного забезпечення Головного слідчого управління Національної поліції України Козлова Кирила Вікторовича.

Будь ласка, Кирило Вікторович.

КОЗЛОВ К.В. Доброго дня!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я перепрошую. Перед тим, як ви, ви скажіть, а що це за стаття? Ми ж, тут у нас не Комітет законодавчого забезпечення, що це за стаття, частина друга статті 367 КПК України?

КОЗЛОВ К.В. Це "Службова недбалість".

ГОЛОВУЮЧИЙ. "Службова недбалість", да?

КОЗЛОВ К.В. Так.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тобто вона два з половиною роки, два з половиною роки розслідується? Ну, от, вона була порушена в 2014 році, де в листопаді, це був десятий місяць 2014 року, а зараз у нас вже квітень 2017 року, да?

КОЗЛОВ К.В. Дозвольте, негалопуючи я зараз доповім про цю ситуацію?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, будь ласка.

КОЗЛОВ К.В. Дійсно, до Головного слідчого управління було направлено лист з Комітету Верховної Ради щодо надання інформації, чи є відносно Гончара Михайла Васильовича кримінальні провадження, пов'язані з його діяльністю. Ми підготували відповідь на підставі тих матеріалів, які нам було надано працівниками Національної поліції в Херсонській області.

У відповіді було зазначено про те, що Гончар підозрювався у скоєнні злочину, передбаченого цією статтею 367 "Службова недбалість". І кримінальне провадження було закінчено складанням обвинувального акту. І в 2015 році було направлено цей акт до суду для розгляду по суті.

Що відбувалось далі, це залежало вже від суду. Тобто розслідування було закінчено органами поліції. На цей час, готуючись до цього виступу в комітеті, ми отримали інформацію про те, що Апеляційний суд Херсонської області прийняв рішення про скасування постанови про закриття цього кримінального провадження, як було зазначено у відповіді до комітету.

Да, воно було закрито спочатку за зміною обстановки. На даний час це рішення скасовано і суд направив матеріали для нового судового розгляду в суд першої інстанції в новому складі суддів. Я не можу коментувати процес, який відбувається в суді, відповісти можу тільки за стан досудового розслідування. Перевірки проводились, порушень в ході розслідування не було встановлено стосовно наших працівників. В принципі...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я перепрошую, для тех, хто на дерев'яному бронепоезді, да, у нас же все-таки Комітет молоді і спорту і ми тут взагалі не всі юристи, як мінімум, так.

От я хочу для себе зрозуміти, я думаю, що всім буде цікаво. В 14-му році порушена була кримінальна справа, у 15-му році була закрита. 5 квітня 17-го року суд скасував закриття кримінального провадження 2015 року, яке було. Тобто так, якщо стисло?

КОЗЛОВ К.В. Ну є відповідні матеріали, у мене є...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тобто на момент прийняття цієї постанови кримінальне провадження було закрите.

КОЗЛОВ К.В. Певний час воно було закрите.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я правильно розумію?

КОЗЛОВ К.В. Так. Певний час...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я перепрошую, продовжуйте.

КОЗЛОВ К.В. Що стосується Національної поліції, я готовий дати відповіді. Питання, як кримінальне провадження проходить по судовим інстанціям, я не можу коментувати, вибачте.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Судовою інстанцією кримінальне провадження було скасоване закриття кримінального провадження 2015 року.

КОЗЛОВ К.В. На даний час це провадження десь перебуває в судових інстанціях, скасоване.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Колеги, хто хотів би з народних депутатів ще виступити з цього приводу? Будь ласка, Денис Силантьєв.

СИЛАНТЬЄВ Д.О. Доброго дня, шановні колеги, шановні присутні. Знаєте, як було вже, дійсно, сказано, що ми не комітет там правоохоронної діяльності. І мене більше цікавить, що стосується його професійної діяльності, тобто ми його оцінювали, як робітника, який зробив свою роботу, який отримав результат і отримав за цю роботу нагороду – премію. Якщо є до цього питання, то ми готові обговорювати, ці питання готові обговорювати.

Що стосується його там кримінальної історії, то це вже питання, я вважаю, що до правоохоронних органів, хай вони з'ясовують: винен він чи не винен. Якщо до нас питання, чому ми дали йому премію: та тому що цей начальник Департаменту освіти провів ряд ініціатив, які мали результат і які дали можливість молоді розвиватися та, скажімо так, інтегруватися в суспільне життя, в ту діяльність, яка сьогодні вкрай потрібна нашій країні. Тому що сьогодні ми бачимо, як розвивається країна, в яких умовах. І нам дуже потрібна нова молодь, яка б це правильно розуміла і йшла в ногу з часом і з тими викликами, які сьогодні є.

То, якщо є по цьому питанню претензії чи якісь питання, готовий відповідати. А в останньому – це, мабуть, не наші повноваження.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Будь ласка, Спориш Іван Дмитрович, народний депутат.

СПОРИШ І.Д. Шановні присутні, шановні херсонці, вас тут дуже багато, я бачу, і народних депутатів досить багато. Але, ви знаєте, от все-таки приємно, коли от чуєш одне, що дуже багато зроблено, і, з другої сторони, якесь таке враження складається: от треба – відкрили справу, треба – закрили. Давайте якимось... О коли буде треба – знову відкриємо, буде треба –

знову закриємо. Не повинно це бути. Тим більше наш комітет не є політичний. В нашому комітеті - з Радикальної партії, з "Самопоміч", з БПП, з "Народного фронту", ну, з усіх. І ми ніколи не хочемо слухати політику.

Тому я рахую, що людина, яка заслужила, ми повинні її підтримати, підтримати двома руками, не однією. А, дійсно, як було сказано, і не тільки народним депутатом, і самим Гончаром, що все-таки, якщо, дійсно, є якийсь провадження і воно заслуговує, щоб наказали, будь ласка, ми повинні остаточно зупинитися і мабуть не... ну, я рахую, що дане питання ми повинні зараз проголосувати і не тратити час, тому що людина, якщо заслуговує нагороду, ми, наш комітет повинен її підтримати. А ми чули ці заслуги, я їх повторяти не буду. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Будь ласка, Романова Анна Анатоліївна.

РОМАНОВА А.А. Я дійсно хотіла підтримати колег, у нас ми присуджуємо премії за внесок, насамперед. І, можливо, і добре, що відбулася така резонансна справа, що зараз є розголос, більшість людей знають, що взагалі існують премії Верховної Ради у сфері парламентаризму, можливо, більше заявок буде, ось.

Ми хочемо кожного року відбирати найкращих, а особливо тих, які розвивають молодіжну політику, тому що зараз з молодіжною політикою у нас в державі дуже все важко. І ось нещодавні випадки, які ми знаємо, що відбулося, коли там підлітки б'ють підлітків, інші підлітки за цим спостерігають. І при цьому це ж вони непоодинокі, їх там сотні, можливо, тисячі по всій країні щороку відбувається. Просто ми замовчуємо проблему, проблема не публічна, а зараз терміново треба повертатися до формування

дієвої, ефективної молодіжної політики, яка буде поза політикою в сенсі, як зараз у нас все відбувається.

Що стосується ось всіх цих матеріалів, які прийшли на комітет, дійсно ми – не суд, якщо справа є в суді і якщо вона то закривається, то поновлюється, то буде цілком справедливо дочекатися рішення суду і лише потім робити якісь висновки. На жаль, коли в нашому суспільстві дуже багато інформаційного бруду, який зараз можна вилити на будь-кого з нас, на будь-яку людину, то зразу реагувати і бути реактивними, це може бути негативним сигналом для і так хворого суспільства. Тому я пропоную не створювати негативний прецедент, не реагувати на, можливо, якісь провокації, залишити ось тих людей, які і дійсно зробили справу, номінантів так як вони і є.

І у мене, вже користуючись нагодою, таке запитання до міського голови, до Михайла Гончара. В двох словах чи є у вас комплексна програма національно-патріотичного виховання? Тому що все ж таки ви знаходитесь в безпосередній близькості до окупованих територій. І ось ця робота з молоддю, ідеологічна робота, у вас же... зрозуміло, ви самі про це заявили, що у вас іде боротьба за уми молоді. Чи є у вас ось цілеспрямована програма? Ви ж за неї фактично відповідаєте, за її створення, за її реалізацію. Дякую.

_____. Дякую за питання. У нас є міська програма з національно-патріотичного розвитку молоді. В началі цього року.

ГОНЧАР М.В. Да. Якщо говорити... Програма у нас є дійсно, є невелике фінансування. І головна ідея цієї програми це підтримка тих дитячих осередків, так скажемо, дитячого козацького руху, який у нас дуже в місті розвинутий в цьому плані, щоб вони могли їздити по Україні, обмінюватися делегаціями. Але, якщо говорити експертно, то ніякі програми

нам не допоможуть поки по телевізору будуть показувати зовсім інші речі. У нас йде дисонанс просто між тим, що у нас внизу і те, що показують по телевізору. Ще потрібна у нас окрема робота з засобами масової інформації для підвищення поваги до Батьківщини, її символів і всього останнього. Це так чуть-чуть я хотів сказати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Будь ласка, хто ще з членів комітету? Так.

Петренко Олег Миколайович, будь ласка.

ПЕТРЕНКО О.М. Ну, знаєте, дійсно, по-перше, не хочеться брати на себе не нашу роль. Якщо дійсно буде якийсь там вирок суду і, ну, будемо збиратись і посипати голову попилком і так далі.

Народний даний час теж не хотілося, щоб хтось використовував в тому ж суді і казав: "Ви бачите, там, Верховна Рада прийняла рішення по ньому", і так далі. Тобто не хочеться таких маніпуляцій. Тим більше, що з практики особистої я в своїх рідних Черкасах, там, очолював спортивну галузь міста і мені теж довелось уголовником побути у своєму житті, тому що старався багато робити і, можливо, не зовсім багато звертати уваги на якісь формальності, при тому, що жодної копійки в житті не вкрав і не взяв. І ніхто на поставить під сумнів, що за останні там півтора десятиріччя у Черкасах для розвитку спорту хтось зробив більше ніж я. Тому життя є життя, і все може бути. Ми оцінювали, я так розумію, знову ж таки роботу людини. І, безперечно, коли стільки авторитетних людей з Херсонщини, такі як пан Співаковський, безперечно, поважні люди, теж я не можу не дослухатись до думки. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Олег Миколайович.

Будь ласка.

ХЛАНЬ С.В. У мене питання до фахівців з правоохоронної діяльності. Скажіть, будь ласка, умовно, якщо суд визнає винним чоловіка за статтею "службова недбалість", яке покарання передбачається за цією статтею?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Таке гарне питання.

_____. Суд може призначити будь-яке покарання в рамках, яке передбачене Кримінальним кодексом, навіть може і звільнити від відбування покарання, якщо людина вперше скоїла злочин і таке інше.

ХЛАНЬ С.В. Це важка стаття чи?..

_____. Ні, неважка.

ХЛАНЬ С.В. Тобто я просто умовно хочу звернутися до своїх колег народних депутатів, ми чули багато да, ось матеріали справи, які прийшли від так званих опозиціонерів, там було і розкрадання, і привласнення, і що завгодно, але ми чуємо тільки про одну кримінальну справу службова недбалість, яка тягнеться там вже кілька років, закривається, відкривається, ми всі розуміємо, чому це відбувається. І чи може навіть, умовно кажучи, вирок за службову недбалість перекреслити всю ту роботу, яка відбувалася Михайло на посаді начальника відділу освіти і його як громадського діяча. Бо я знаю, що премія була якраз присвоєна саме за поданням громадської організації на його діяльності як громадського діяча, а не як посадової особи. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Сергій Володимирович.

Величкович Микола Романович. Будь ласка.

ВЕЛИЧКОВИЧ М.Р. Ви знаєте, я, напевно, думаю, що у нас тільки перше засідання комітету, і, думаю, не знаю, як... думаю, що, як і інші, мені, знаєте, це трішки таке враження, як копірситися трішки в речах, які не зовсім як би належать до відання нашого комітету. Це абсолютно не те, що, ну, точно не правоохоронна діяльність, але ми швидше спрямовані на ті речі позитивні, і тому так, знаєте, це трохи неприємно так, скажу відверто. Тим більше, приймаючи рішення за премію, таке позитивне, щось доводиться просто розбиратися в тих речах, які ми намагаємося лишати поза комітетом, а саме лишати політику поза комітетом, де питання, де є стосовно дітей, стосовно молоді, стосовно спорту, це питання сімейної політики, це є питання, які ми намагаємося, щоб не було політики, а була тільки якась професійна розмова і якісь моменти, спрямовані на цей розвиток.

Можу сказати, що, ви знаєте, у мене... важко зараз навіть підібрати моменти, тому що, з одної сторони, ми приймаємо рішення про те, щоб людей за конкретні дії нагородити, бо премія – це якраз є відзнака; а, з другої сторони, ми повинні також турбуватися про те, щоб ніхто не поставив під сумнів оцю премію, що Верховна Рада робить таку премію, і щоб ніхто не поставив під сумнів, що Верховна Рада є справді тим органом, який приймає зважені рішення, державницькі рішення, і щоб ніхто в нас не кидав, ну, такими словами.

На жаль, я просто бачу, що в нас є два рішення. У нас є рішення підтвердити рішення, скажімо так, своє попереднє рішення, а друге – почати переглядати рішення. У нас є фактично лише дві позиції, які ми повинні прийняти. І при тому, що кожна з позицій, я вам скажу таку річ, що при будь-якій позиції комітет буде крайнім, можу вам сказати однозначним, при будь-якій позиції він буде крайній. Прийmemo одну – інша сторона, яка писала, буде, скажуть, що ми, ну, погані, необ'єктивні. Прийmemo іншу постанову – також буде інша сторона казати, що піддалися тиску, піддалися тим

аргументам не заслуженим і так далі. Тобто у нас на комітеті зараз фактично, ми, так вибачте за такий образ, на шпагаті. Такому не зовсім хорошому шпагаті. І... Спортивний комітет... Да. І... *(Шум у залі)*

Ви знаєте, колеги, кажу, ми, справді, ми не є слідчий орган, ми не є, там, правоохоронні, ми лише... Ми фактично зараз... І фактично у нас зараз, ми маємо зараз прийняти рішення, прийняття рішення, ну, тобто, як кажуть, щоб всі розуміли. Тобто я хотів би сказати, можливо, яким рішення буде такі будуть наслідки в залі. Тобто я чому, колеги депутати, розуміють, про що я говорю. Ми прийняли рішення підтримати. І в нас, можливо, одна або дві фракції можуть звинувачувати комітет в необ'єктивності. Одно з представників тієї фракції немає, до речі. Прошу. Та. Якщо... *(Шум у залі)* Прошу. Тобто, якщо ми підтверджуємо, тобто ми в даному випадку, ми отримуємо звинувачення від однієї, а, можливо, від двох фракцій в парламенті в сторону комітету. Якщо ми ставимо питання на переголосування, у нас відбувається наступна річ, у нас може бути премія за 2016 рік взагалі не бути. Тобто, я думаю, що після такого ця премія, просто зал мене... Ну, я сумніваюся, що ми наберемо 226 голосів після такого аргументу за цю постанову. Це також собі треба розуміти цю проблему, колеги. Тобто я чому кажу, можливо, я просто б зараз ще раз щоб ми пройшли ще раз по одному колу вже серед колег-депутатів чому, бо це... Ну, я чому кажу. Це рішення, яке не буде в нас простим рішенням і ми мусимо прийняти позицію і розуміти, тому що у нас представники різних фракцій і нам доводиться йти потім ще і свої фракції також говорити, пояснювати, бо буде дискусія і, напевно, найважче буде Анні Анатолівні дискутувати.

Тому я попросив би, щоб ми перед тим, як приймемо зараз рішення, щоб, можливо, серед колег депутатів ще раз обмінялись думками. Чому кажу. Щоб це було зважене рішення.

Притому, при всіх колегах я сказав, в чому складність. І прошу тих, хто є присутніми, просто зважити. Тому що ми приймаємо рішення досить

вагомі. І ми мусимо рахуватись з тим, що буде в залі. У нас може бути, ну, весело.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Микола Романович!

Велікін Олег Маркович, будь ласка.

ВЕЛІКІН О.М. Добрий день! У нас нема ніяких підстав змінювати рішення. Нема рішення суду, нема ніякого зв'язку між діяльністю, за яку отримана премія і звинувачення. Є місцеві "ігри", які не можна називати політикою, це чисто як місцеве політиканство.

І ми, коли йдемо на поведи, і народні депутати, представники міністерств, мери городов, приїжджають до Києва, їх відволікають від більш насущних дел, нам не потрібно йти на поведи місцевого політиканства. І тут немає предмету дискусії.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, коротко. І будемо приймати рішення.

_____. У мене тільки така ремарочка невелика про те, що якщо рішення вже прийнято, тобто постанова проголосована, зверніть увагу на існування рішення Конституційного Суду, який сказав, що орган державної влади і місцеве самоврядування не може вносити зміни до своїх рішень, якщо такі рішення потягли будь-які правові наслідки.

Правові наслідки потягнуті. Рішення уже прийнято. Тому під таким кутом можете розглянути це питання. Це рішення Конституційного Суду. Будь ласка. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Колеги, я хотів би закінчити.

Перше. Ми оцінюємо роботу молоді, а не розбираємось в якихось проблемах, які були до цього. Тому що ми бачимо, що в 2016 році ми

прийняли цю постанову. Ця постанова приймалась десь близько півроку. Півроку, да. От, Микола Романович, півроку. Ми проговорювали і всі фракції отримали список кандидатів.

За півроку, шановні, можна було проговорити, перевірити під рентгеном всіх кандидатів, їх не так багато, їх не так багато. В мене виникає питання: чому через рік, півроку ми обговорювали цю постанову в залі Верховної Ради, півроку я впевнений, що кожна фракція обговорювала на засіданні фракції ці прізвища цих кандидатів, чому це через рік тільки піднялося це питання? Я відповім, це дуже просто, це є політика брудна, як сказав мій колега Співаковський, жовта, я не скажу жовта, вона вже давно, давно чорна політика.

І ви знаєте, я скажу так, що у минулому скликанні, коли була злочинна влада Януковича і, ви знаєте, стільки про опозицію всього робили і писали, стільки бруду, стільки брехні, що, знаєте, в мене як уже у людини, яка пройшов опозиційні роки, пройшов Майдан і був у минулому скликанні головою комітету, в мене вже вироботався, по-перше, імунітет, по-друге, я хочу сказати всім, що не треба звертати уваги. Якщо ми реагуємо на цей бруд, ті популісти, які... чи не популісти, чи журналісти, чи має.... не буду там брати особистості, які виливають, вони перемогли.

Наш комітет працює на благо людей і працював, і буде працювати. В нашому комітеті нема політики і я пишаюсь цим. Тому що ми працюємо на дітей, на молодіжну та сімейну політику, на наших спортсменів, завдяки яким, не зважаючи на останній результати, не зовсім вдалі результати Олімпійських ігор, які були в 2016 році, але ж все ж таки, якщо ми будемо порівнювати з іншими отраслями нашої, в нашій державі, то спорт, він займає достатньо високі позиції. І ми все будемо робити для того, щоб ці напрямки, які є в нашому комітеті, незважаючи, що наш комітет малий, але ж дуже багато напрямків і спорт, і сімейна політика, і туризм. І завдяки в цьому скликанні ми досягли, що є виконавчий орган туристичної галузі і на цей

виконавчий орган виділились кошти. І ми в змозі будемо пояснити любим популістам, яких уже, до речі, народ не так уже жваво слухає. А може слухає, але ж не поважає, ми це бачимо. Народні депутати в першу чергу повинні працювати у своєму напрямку, а не слухати якісь там речі. А тут, на мій суб'єктивний, я підкреслюю, погляд, є тільки брудна політика. Я не буду зараз там по прізвищам проходитись чи по політичним силам, це буде некоректно. Але ж я хочу сказати, що ми оцінюємо роботу стосовно нашого комітету. Якщо ми її оцінили і вона є задовільною, і Верховна Рада підтримала більшістю голосів цю постанову, я думаю, що вона повинна бути незмінною.

Колеги, я думаю, що у нас ще є декілька питань на сьогоднішній день по засіданню комітету. Я думаю, що треба визначатися. Тоді я пропоную: за результатами обговорення Постанову Верховної Ради України (1806-VIII від 22.12.2016 року) "Про присудження Премії у 2016 році Верховної Ради України за внесок молоді у розвиток парламентаризму та місцевого самоврядування" оставити без змін.

Прошу голосувати. Хто – за? Проти? Утримався? Одноголосно. Дякую. Вітаю вас.

Колеги, переходимо до наступного пункту порядку денного. Пропонується розглянути проект Закону про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів (реєстраційний номер цього законопроекту 6232), поданий Президентом України.

Шановні колеги, наш комітет не є головним з цього питання. Від Адміністрації Президента України слово надається завідувачу відділу представництва інтересів Президента України в судах Короленко Віктору Вікторовичу, будь ласка.

КОРОЛЕНКО В.В. Доброго дня! Дякую за запрошення і можливість донести суть запропонованих змін. Тим більше, що мова іде про досить значні за своїм обсягом і складністю законодавчі акти, до яких пропонується внести зміни. Тому такі пояснення, вочевидь, є необхідними для того, щоб можна було визначитися щодо голосування за чи проти вже у сесійній залі. Єдине, я спочатку хотів би з'ясувати, який формат, скільки часу відводиться для доповіді, тому що питання досить змістовні.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я думаю, я думаю, 5-7 хвилин вам досить буде. Я думаю, стисло.

КОРОЛЕНКО В.В. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми – не головні, дивіться, ми є не головний комітет, ми - не профільний комітет. І я думаю, що ці юридичні нюанси, які ви нам будете зараз доповідати, я думаю, що залишите для профільного комітету, в який ми відправимо чи не... свій позитивний чи негативний висновок. Тобто, да, з цього питання.

КОРОЛЕНКО В.В. Добре.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тому я не думаю, що треба гаяти час. Дякую. Віктор Вікторович, ви, да, ви кажіть там 5-7 хвилин, я думаю, що досить.

КОРОЛЕНКО В.В. Окей. Буду, буду краток.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

КОРОЛЕНКО В.В. Чим викликані запропоновані зміни до процесуальних кодексів? Ну, вони в першу чергу викликані життям, викликані життям, викликані незадоволенням того, як працюють наші суди, викликані розумінням того, яким... як працюють, як працює судова система в країнах Заходу, Північної Америки. І тут слід розуміти, що одна сторона – це кадровий состав, правильна мотивація і запобіжники щодо стримувань неетичної поведінки суддів – це одна сторона. Але ми зараз говоримо про інше, про правила судового процесу. Наразі правила судового процесу не є настільки оптимальними, якими вони є, на заході. І вони не відповідають практиці Європейського суду з прав людини. Про що мова?

Наразі людина, коли звертається до суду, то їй після тривалих судових засідань відмовляють, тому що з'ясовується, що вона обрала не той спосіб захисту. То ми бачимо, що розпочалася справа, позивач отримав від суду рішення про накладення арешту на його активи з метою забезпечення позову, а потім справа розглядається не зрозуміло скільки. І там вже не до спору, там вже людина, в якій арештоване майно, змушена бігти до позивача, домовлятися про врегулювання спору, а не в суді з'ясовувати, хто ж правий, а хто ні.

Люди бідкаються і тим, що стоять в чергах, спочатку, щоб подати позовну заяву, потім подати апеляційну чи касаційну скаргу, чекаючи тривалий час. Якщо мова йде про оскарження судового рішення, справа спецзв'язком буде передана до суду вищої інстанції. Все це наглядно демонструє, що процес має бути більш зрозумілий для людей, справи мають готуватися до розгляду більш ретельно, мають бути встановлені реальні строки для розгляду, з врахуванням того, складна справа по своїй категорії чи нескладна. Тобто якщо нескладна, то має розглядатися в спрощеному порядку. Мають використовуватися сучасні ІТ-технології, те, що зараз називається "електронний суд". Правила судового процесу повинні надавати судді можливість примушувати учасників судового процесу для

добросовісного користування своїми процесуальними правами. Зараз дуже розповсюджена вже спеціалізація серед адвокатів на затягування розгляду справи. Треба спонукати учасників справи не до того, щоб вони судилися до безкінечності, треба використовувати найкращий світовий досвід правил розгляду справи в суді для того, щоб сторони мали можливість домовитись і віднайти компромісні мирової угоди.

Отже, було підготовлено зміни до Кодексу адмінсудочинства, Цивільно-процесуального кодексу і Господарсько-процесуального кодексу. За основу був взятий Цивільно-процесуальний кодекс Англії за своєю структурою і за багатьма процесуальними інструментами.

Було зроблено уніфікацію в підходах до тих положень судового процесу, які і в цивільному, і в адміністративному, і в господарському процесі, ну, навряд чи можуть мати якусь специфіку. Ну, як-то відкриття провадження у справі, подання апеляційної скарги і багато іншого. Бо в чинних кодексах дуже відрізняється і термінологія, і самі процедури, що, насправді, об'єктивно не викликані, а ні концептуальним навантаженням, а ні специфікою того чи іншого видів судочинства.

Отже, опрацьовуючи зміни до процесуальних кодексів робота велась у відповідності до стратегії реформування судової системи, затвердженої указом Президента 2015 року. Були визначені наступні завдання це: забезпечення практичного зв'язку усіх норм процесу з принципами ефективного судового захисту, максимальної змагальності та іншими визначальними принципами досудового процесу.

Для ілюстрації скажу: наразі у процесуальних кодексах закладається те, що суд може визначити спосіб захисту порушеного права не тільки той, який визначений законом або договором, але і іншим способом, який не суперечить договору і про застосування якого стороною зроблено заяву. Тобто ми хотіли відійти від такої практики, коли суд відмовляє стороні в задоволенні позову, тому що нею нібито обрано неналежний спосіб захисту.

Вирішуючи питання про вжиття заходів про забезпечення позову або доказів, також суд має гнучко підходити до того, розуміючи, що головне, щоб були вжиті такі заходи, які б надали можливість своєчасно і ефективно розглянути справу і застосувати ефективний спосіб захисту порушеного права.

Наступне завдання – це визначення чітких критеріїв та механізмів розмежування судових юрисдикцій адміністративних, господарських і загальних, зокрема цивільних суддів. Наразі існує величезна проблема в розмежуванні судових юрисдикцій, зокрема віднесення до того, чи це спір господарський, чи адміністративний. Ця невизначеність вона викликана, насправді, і плутаниною в правилах судочинства. Чи справа має відноситись до адмінсудочинства, тому що в цій справі приймає державний орган, чи справа має відноситись до розгляду в цих судах, тому що мова йде про застосування державним органом своїх владних повноважень. Але зверніть увагу, що владні повноваження можуть бути не тільки у державного органу, а і у інших органів, яким законом такі права делеговані. Тому в процесуальні кодекси закладено чітке правило розмежування судових юрисдикцій виключно за предметною ознакою, виключно виходячи з того – суть спору, чи спір виник в наслідок реалізації владних повноважень, чи в наслідок реалізації цивільних прав сторін.

Далі, гармонізація правил цивільного, господарського, адміністративного судочинства із збереженням специфіки кожного. Я дещо вже про це сьогодні говорив. Не повинно бути незрозумілих чи різних термінів, коли мова йде про одне і те саме.

Поетапне запровадження інструментів електронного правосуддя, що дасть змогу користувачам звертатися до суду, сплачувати судовий збір, брати участь у провадженнях та отримувати необхідну інформацію і документи електронними засобами; удосконалення системи забезпечення рівного, неупередженого розподілу справ між суддями, зокрема визначення судді та складу колегії суду на всіх стадіях судового провадження.

Пропонується використовувати якомога ширше сучасні ІТ-технології, для того щоб до суду можна було б звернутися з позовом, заявою, клопотанням, не обов'язково відстоюючи в чергах в канцелярію суду, а і знаходячись в своєму житловому чи офісному приміщенні; прийняти участь для розгляду... приймати участь у розгляді справи не в переповнених залах, а зі свого офісу, допитати свідка, також запросивши свідка до найближчого приміщення суду.

Запроваджується новий вид доказів: електронні докази. Веб-сторінка – це що? Це речовий доказ, якщо на веб-сторінці знаходиться якась графічна інформація, чи письмовий, якщо роздрукувати цю сторінку? Звичайно, що це не речовий і не письмовий. В кодексах дано чітке визначення, що таке "електронний доказ", "копія електронного доказу" або "скан-копія письмового доказу".

Запровадження ефективних процесуальних механізмів для попередження розгляду справ за відсутності спору між сторонами; врегулювання спору між сторонами за участю судді. Мова йде про запровадження такого виду провадження, як електронне наказне провадження. Мова йде про те, що в тих випадках, коли не йде мова про спір, а просто мова йде про заборгованість: особа не сплатила рахунок за мобільний зв'язок, - чи потрібно йти до суду і очікувати, щоб суд викликав сторін (це формальна принаймні необхідність), писав мотивоване рішення в тих випадках, коли мова не йде про спір взагалі. Тим більше, що минулорічними змінами до Конституції в статті 124 передбачено, що юрисдикція судів поширюється всі юридичні спори. Тобто до суду треба звертатись тоді, коли є спір і тоді суд розглядає справу по суті. Якщо спору немає, використовується успішно реалізована в інших країнах модель розгляду заяви про видачу електронного судового наказу. Принципове, якщо боржник отримав копію такого наказу і є докази, що він отримав цей наказ, і він не заперечив проти такого наказу, тоді після спливу певного терміну цей

наказ стає, набуває законної сили як повноцінне судове рішення і виконується за загальними правилами його виконання. Якщо боржник заперечив щодо видачі такого наказу, наказ не набуває законної сили.

З досвіду країн...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Віктор Вікторович, я перепрошую, у нас ще багато є виступаючих...

КОРОЛЕНКО В.В. Я вибачаюсь, закінчую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да. А нам в 16 годин треба уже бути у залі Верховної Ради.

КОРОЛЕНКО В.В. Зрозуміло. Буду закінчувати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

КОРОЛЕНКО В.В. Про запровадження механізмів проти дії зловживання процесуальними правами. Я вже говорив і всі присутні, напевне, обізнані із цим, що адвокати свідомо і затягують справи, і приковують себе наручниками в залі суду, вимагаючи від суду якихось рішень замість того, щоб переконувати суд в своїй правоті. Тому надаються широкі повноваження суду для того, щоб можна було застосувати або такі заходи: попередження, штраф, звернення з окремою ухвалою до дисциплінарних органів, які можуть розглянути поведінку такого учасника в судовому процесі в дисциплінарному порядку, це прокурори, адвокати.

Посилення ролі судового збору як основа джерела фінансування судової системи. Передбачаються і такі фінансові важелі в судовому процесі як зменшення чи збільшення ставок судового збору. Наприклад, домовились

сторони про вирішення... про врегулювання спору мировою угодою. Суд повертає 50 відсотків сплаченого судового збору позивачу. Звернувся позивач до суду, саме в порядку електронного суду, з електронним зверненням – застосовується понижуючий коефіцієнт до судового збору.

Також слід – буквально, наостанок закінчу – запроваджується чіткий механізм відшкодування сторін... сторонам судових витрат. Мова йде про те, що із залученням адвокатів, відповідно, виникають у сторін витрати на оплату їх допомоги. Для того, щоб залучалися, дійсно, висококваліфіковані адвокати і отримували реальну платню, скільки коштує цей кваліфікований труд, необхідно, щоб витрати, які сторона витрачає на залучення адвоката, могли бути відшкодовані цій стороні за рахунок іншої сторони, чия поведінка за рішенням суду буде визнана протиправною. Тому це теж дуже важливий важіль для того, щоб, по-перше, сторони намагалися до звернення до суду вирішити справу миром. Якщо ні, то кожна із сторін мала б усвідомлювати, що судитися – це не тільки витрати часу, а й грошових коштів. Тому цей механізм, очікуємо, що призведе, по-перше, до зменшення надуманих справ. Він, цей захід, має призвести до збільшення конкуренції серед адвокатів і зниження їх ставок з цього приводу. І врешті-решт до зменшення навантаження на суди за рахунок зменшення кількості справ.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Віктор Вікторович.

КОРОЛЕНКО В.В. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Запрошую до слова суддю Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ Ситник Олену Миколаївну. Будь ласка.

СИТНИК О.М. Дякую.

Шановний головуючий, голово комітету, шановні депутати, шановні присутні! Що би я хотіла доповнити? Дійсно, значна робота проведена з підготовки проектів процесуальних кодексів, і це надзвичайно-надзвичайно важлива робота.

Разом з тим, я би хотіла звернути увагу шановних депутатів про те, що в першому читанні уже пройшли зміни до ЦПК, які були рекомендовані вами, вашим комітетом щодо захисту прав дитини щодо стягнення аліментів і у сфері запобігання домашнього насильства. І вказані зміни жодним чином не були враховані при розробці вказаного ЦПК. Вам роздані були пропозиції до проекту закону про внесення змін, зверніть на них увагу. Єдине, що от після обговорення уже оцих редакцій, оскільки іде постійна робота, зверніть увагу про те, що частину... в частину сьому статті 20, я думаю, такі зміни, ну, не варто вносити, оскільки уже передбачено справи окремого провадження. У частині, в пункті другому статті 61 зверніть увагу на те, що, в принципі, за логікою розробників ЦПК, має можливість в справі бути представником і інша особа, хоча як це співвідноситься із 131-ю зі значком 2 Конституції України, ну, тут сумнівно, оскільки я би хотіла звернути увагу, що стаття 131 зі значком 2 Конституції вказує на те, що виключно адвокат, розумієте, виключно адвокат здійснює, тут малозначні справи будь-яка особа, яка досягла 18 років.

Тому, якщо малозначна справа, а в зв'язку із тим, що про запобігання домашньому насильству все-таки це є, ну, такі, скажімо так, ця категорія справ обмежувальний припис, вона є унікальною і не схожою на інші категорії, які передбачені ЦПК. От у даному випадку, якщо іти за логікою розробників, все-таки ми пропонуємо, ну, пропонує комітет і я погоджуюся з тим, що вони пропонують, про те, що і в цій категорії справ повинна бути представником особа і інша особа – не адвокат.

Далі, 162-а – судовий наказ, от я думаю, що, в принципі, у вас повинна бути, ну, я не знаю, принципова позиція з цього питання про те, і щоби в цей

ЦПК були внесені зміни щодо визначення розміру аліментів у частці. І я вам хочу сказати, що Зореслава Василівна, яка писала Сімейний кодекс, вона повністю зі мною погодилась. І я особисто з нею спілкувалась з цього питання. Тобто частка, яка буде в Сімейному кодексі, то ця частка буде і в ЦПК.

Наступне, на що хотілося б звернути увагу. Якщо будуть якісь питання, можете задавати, будь ласка. Постараюся на них відповісти.

Особливий порядок оскарження судового наказу щодо аліментів. Розробники, в принципі, комітет, він пішов трішки на крок вперед розробників ЦПК. І цей порядок він передбачив вже в своєму проекті, який ви проголосували в першому читанні.

І в 171-ій також написано: "Оскарження, окрім випадків, передбачених цим кодексом". От, оцей кодекс і говорить про те, що оцей випадок, це частина сьома буде, що відповідач має право захистити, якщо він вважає, цим наказом порушено його право, шляхом звернення до суду з позовом про зменшення, збільшення, зміну розміру аліментів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Олена Миколаївна. Члени комітету наші зацікавлені, щоб наші напрацювання були враховані в новій редакції Цивільного кодексу, перепрошую, Цивільного процесуального кодексу більш ретельно при опрацюванні цього закону до другого читання. Тобто так.

Безумовно, ми провели велику роботу. Тому хотіли би, щоб вони були враховані до другого читання. Я думаю, що це ми...

СИТНИК О.М. Так ЦПК ще ж не, в принципі, зараз можна безболісно імплементувати ті напрацювання, які зроблені вашим комітетом, вони надзвичайно... *(не чути)*.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я думаю, що да, ми зацікавлені. Я думаю, що ми це зробимо.

СИТНИК О.М. Я думаю, що це не буде проблемою для розробників. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я не думаю, що це буде проблема, да. Будь ласка, Наталія Володимирівна, заступник міністра соціальної політики.

ФЕДОРОВИЧ Н.В. Дякую сердечно, шановний Артур Леонідович! Шановні народні депутати! Я хочу абсолютно, хочу просити вас, шановні народні депутати, підтримати щойно висловлену позицію Олени Миколаївни.

Для нас дуже важливо, щоб ті зміни, які ми напрацювали з усіма і з вами також, з вашою підтримкою і з вами напрацьовували їх до Цивільного процесуального, щоб вони були враховані. Тобто мова йде про поняття видачі і продовження обмежувального припису.

Нам важливо, щоб в новому Цивільному процесуальному було відображено питання, пов'язані з розглядом судом справ про видачу обмежувального припису, зокрема, ви пригадуєте, про те, що у нас була окрема стаття про підсудність, про осіб, які можуть бути заявниками, окремо стаття про зміст заяви, про розгляд справи і рішення суду.

Ми просимо підтримати вас позицію, щоб зараз, ще на етапі винесення...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Першого читання...

ФЕДОРОВИЧ Н.В. ... винесення на розгляд першого читання ці наші напрацювання були враховані і імплементовані в тіло напрацьованого проекту нової редакції Цивільно-процесуального кодексу. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Простибоженко Олег Сергійович, будь ласка.

ПРОСТИБОЖЕНКО О.С. Дякую.

Власне, я тут представляю адвокатську спільноту: Асоціацію адвокатів України. І ще раз хочу погодитись і підтримати слова Олени Миколаївни і Наталії Володимирівни. Дійсно, над цими двома законами працювалося, по аліментах, напевно, цілих два роки, закон був внесений народними депутатами, але розроблявся під Офісом Уповноваженого Президента з прав дитини Кулебою Миколою Миколайовичем. Ми брали активну участь в цьому процесі: і адвокати, і Олена Миколаївна.

Закон про запобігання домашньому насильству – це урядовий, він був розроблений, наскільки я пам'ятаю, за допомоги Ради Європи. І, дійсно, ну, ці питання, які пропонуються, враховуючи, що кодекс ще не внесений, не включений до порядку денного Верховної Ради, дійсно, безпроблемно його можна в тіло вплести і таким чином...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я думаю, що до першого читання. В першому читанні ми можемо це внести. Дякую.

Колеги, я пропоную визначатись, в нас вже мало часу. Ми не є головними, але я думаю, що... пропонується, приймаємо рішення, да, якщо немає зауважень? Рекомендувати Верховній Раді України за результатами розгляду законопроект (реєстраційний номер 6232) у першому читанні прийняти його за основу з врахуванням пропозицій комітету і пропозицій, які пролунали на засіданні комітету від Міністерства соціальної політики і від судді Вищого ... який ви... Ситник Олени Миколаївни.

Прошу голосувати. Хто – за? Проти? Утримався? Одноголосно.

І рішення комітету: надіслати до Комітету з питань правової політики та правосуддя. Я думаю, що вони більш фахово визначаться з цього питання.

Дякую, шановні колеги. Завтра засідання комітету о 14.30.